

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII

R A P O R T U L
Consiliului Suprem de Apărare a Țării
privind activitatea
desfășurată în anul 2009

- BUCUREȘTI -

2010

CUPRINS

1. REPERE GENERALE	3
2. CAPITOLUL I Coordonarea activității instituțiilor sistemului securității naționale pentru consolidarea statutului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice, Uniunii Europene și al celorlalte organizații internaționale	5
3. CAPITOLUL II Modernizarea instituțiilor care au responsabilități în domeniul securității naționale	11
<i>1. Activitatea de apărare și de ordine publică</i>	11
<i>2. Coordonarea unitară a activității de informații, contrainformații și de securitate. Măsurile destinate întăririi stării de securitate națională</i>	15
4. CAPITOLUL III Activitatea de avizare a proiectelor de acte normative, inițiate sau emise de către Guvern, privind domeniul securității naționale	17
5. CAPITOLUL IV Asigurarea resurselor și infrastructurii necesare securității naționale	19
6. CAPITOLUL V Pregătirea economiei și rezervei de mobilizare pentru apărare	22
7. CAPITOLUL VI Protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE, precum și a celor care fac obiectul acordurilor internaționale	23
8. CAPITOLUL VII Managementul situațiilor de criză	24
9. CAPITOLUL VIII Numirea în funcție și avansarea în grad, participarea la examenul pentru acordarea gradului de general, precum și unele aspecte privind protecția socială a militarilor	25
10. ANUL 2010 - PERSPECTIVE STRATEGICE	26

REPERE GENERALE

În exercitarea prerogativelor conferite de legislația în vigoare, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în realizarea scopului său de activitate, a acționat ca instituție integratoare a politicii de securitate națională, urmărind consolidarea instituțiilor statului de drept, afirmarea României pe scena internațională ca factor de stabilitate, de garantare a drepturilor și libertăților democratice fundamentale, asigurarea siguranței și protecției cetățenilor.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării și ale Regulamentului de funcționare, Consiliul și-a desfășurat activitatea pe baza Programului anual, unde, în anul 2009, au fost planificate **93** de tematici privind problematica securității naționale.

Dintre acestea, un număr de **49** de tematici au fost analizate de către membrii Consiliului, iar **20** de activități (*cele care au fost condiționate de bugetul național sau cele care erau subsecvente unor strategii care nu au fost încă emise*) au fost replanificate pentru anul 2010. Alte subiecte, în număr de **24**, au fost scoase din program, nemaifiind de actualitate, și trimise instituțiilor emitente în vederea reevaluării sau actualizării lor.

Dintre documentele care au fost replanificate pentru anul 2010 putem enumera, exemplificativ, „*Analiza stadiului realizării programelor multianuale de achiziții publice privind înzestrarea cu armament, tehnică și alte echipamente pentru fiecare armă (Poliția Română, Jandarmeria Română, Poliția de Frontieră, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență)*”, „*Strategia națională anticorupție în domeniul justiției*”, „*Strategia Națională de Ordine Publică*” etc.

Dinamica activităților instituțiilor cu atribuții în domeniul securității naționale și a apărării țării, precum și prioritățile din anul 2009 ale politicii externe a României, au determinat luarea unor decizii de către membrii Consiliului pentru alte **87** de noi activități care nu au fost cuprinse în Program, dar pentru care s-au emis hotărâri necesare îndeplinirii obiectivelor propuse de inițiatorii documentelor respective.

Având în vedere cele expuse, se poate aprecia că **activitatea Consiliului Suprem de Apărare a Țării a fost adaptată în funcție de realitățile și prioritățile din anul 2009, precum și de urgențele impuse de specificul fiecărei instituții, contribuind astfel la realizarea obiectului constituțional al Consiliului, respectiv organizarea și coordonarea unitară a activităților care privesc securitatea națională.**

În conformitate cu competențele legale și cu imperativele situației operative, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a fost în permanență informat privind activitățile sau stările de fapt potențial generatoare de insecuritate la adresa valorilor și intereselor fundamentale ale României și a decis instituirea/activarea unor mecanisme specifice de protecție împotriva amenințărilor menționate.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării a avut permanent în vedere căile și direcțiile prioritare de acțiune ale instituțiilor statului român în scopul adoptării unor **măsuri de operaționalizare** adecvate pentru realizarea securității naționale, consolidarea puterii naționale, integrarea ei adecvată în actuala configurație a

Uniunii Europene și multiplicarea avantajelor competitive ale României, cât și **transformarea instituțiilor** cu responsabilități în domeniul securității naționale.

În procesul de formulare și de adoptare a deciziilor Consiliului, membrii acestuia au avut în vedere evaluarea realistă și oportună a riscurilor și amenințărilor, identificarea corectă a valorilor și intereselor fundamentale ce trebuie promovate, protejate și apărate cu prioritate, stabilirea judicioasă a căilor și mijloacelor de îndeplinire a lor, determinarea modalităților adecvate de angajare și mobilizare a resurselor.

În ședințele Consiliului au fost analizate strategii, planuri de activitate, rapoarte, informații, proiecte de acte normative, **fiind adoptate 136 de hotărâri obligatorii pentru autoritățile administrației publice și instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale**. Dintre acestea, *103 sunt integral îndeplinite, 32 sunt în curs de îndeplinire și o hotărâre este neîndeplinită.*

Domeniile cu cel mai mare grad de îndeplinire sunt „Coordonarea activității instituțiilor sistemului securității naționale, pentru consolidarea statutului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice, Uniunii Europene și al celorlalte organizații internaționale”, „Activitatea de avizare a proiectelor de acte normative, inițiate sau emise de către Guvern, privind domeniul securității naționale”, „Asigurarea resurselor și infrastructurii necesare securității naționale”, „Numirea în funcție și avansarea în grad, participarea la examenul pentru acordarea gradului de general, trecerea în rezervă, precum și unele aspecte privind protecția socială a militarilor”.

Domeniile care reunesc un procent mare de hotărâri aflate în curs de îndeplinire sunt „Modernizarea instituțiilor care au responsabilități în domeniul securității naționale” și „Protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE, precum și a celor care fac obiectul acordurilor internaționale”. De regulă, *cauzele care au determinat întârzierea îndeplinirii anumitor hotărâri au fost: întârzierea sau lipsa reacției unor parteneri străini angajați în semnarea unor acorduri sau înțelegeri cu partea română, derularea prin corespondență a negocierilor cu unii dintre partenerii străini, precum și lipsa resursei financiare, în condițiile crizei economico-financiare globale care s-a manifestat în anul 2009.*

CAPITOLUL I

Coordonarea activității instituțiilor sistemului securității naționale pentru consolidarea statutului României în cadrul Alianței Nord-Atlantice, Uniunii Europene și al celorlalte organizații internaționale

Pe parcursul anului 2009, *demersurile de politică externă ale României și activitatea diplomatică au fost construite în acord cu prioritățile din domeniul securității și apărării stabilite la nivelul Consiliului Suprem de Apărare a Țării, instituțiile din cadrul sistemului național de securitate acționând în cooperare și complementar, în vederea îndeplinirii obiectivelor asumate.*

Politica externă s-a aflat sub semnul continuității cu demersurile din 2008. Din perspectiva securității, și în 2009 **a fost acordată o atenție prioritară spațiilor adiacente teritoriului național, cu accent special asupra rezolvării conflictelor, dezvoltării cooperării la nivel regional, dar și dezvoltării relațiilor bilaterale ale României cu alte state, mai ales cele cu partenerii strategici, consolidării organizațiilor cu atribuții în domeniul securității din care România face parte** (implicarea substanțială a României în procesele de elaborare a direcțiilor strategice sau a strategiilor integrate la nivelul UE - Strategia UE pentru regiunea Dunării etc. - și NATO - noul concept strategic al Alianței; participarea la dezbaterile generale pe tema securității europene desfășurate în cadrul OSCE sub forma procesului Corfu; menținerea implicării în dezbaterile pe tema reformei ONU) **și participării la eforturile internaționale de stabilizare în zone cu potențial de influență asupra securității României, precum Afganistan sau Balcanii de Vest.** În paralel, a fost acordată atenție **implicațiilor intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra demersului românesc de politică externă, inclusiv din punctul de vedere instituțional al apariției de noi instrumente precum Serviciul European de Acțiune Externă.**

Aceste linii generale au cunoscut diverse forme de concretizare în activitatea Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

În martie 2009, Consiliul a aprobat **obiectivele României pentru Summitul aniversar al NATO** (3-4 aprilie 2009, Strasbourg - Kehl), pe baza propunerilor și evaluărilor Ministerului Afacerilor Externe privind perspectivele Summitului. După încheierea evenimentului, membrii Consiliului Suprem de Apărare a Țării au primit un raport al reuniunii. Dezbaterile pe marginea raportului au evidențiat succesul Summitului, inclusiv din punctul de vedere al obiectivelor României, dintre care pot fi amintite:

- promovarea unui rol sporit al Alianței în raport cu spațiile din vecinătate, respectiv regiunea Balcanilor de Vest și a Mării Negre;
- încurajarea aspirațiilor euro-atlantice ale Muntenegrului și Bosniei-Herțegovina;
- transmiterea unui mesaj de deschidere și de disponibilitate din partea NATO pentru intensificarea dialogului și cooperării cu Serbia;
- continuarea politicii ușilor deschise a NATO;
- reiterarea deciziilor adoptate la București, în aprilie 2008, privind viitoarea apartenență a Ucrainei și Georgiei la NATO, cu sublinierea, în același

timp, a necesității îndeplinirii criteriilor de performanță și a continuării reformelor interne;

- menținerea relevanței Consiliului Parteneriatului Euro-Atlantic și consolidarea cooperării practice a NATO cu partenerii în acest cadru;
- găsirea de soluții pentru dezvoltarea unui sistem antirachetă al NATO complementar și integrat cu cel al SUA, dezvoltat în conformitate cu principiile solidarității aliate și indivizibilității securității, care să acopere și să protejeze întreg teritoriul aliat;
- avansarea procesului de clarificare a rolului NATO în domeniul securității energetice, context în care România a susținut relevanța specială a Mării Negre pentru securitatea energetică a Europei și intensificarea dialogului NATO cu partenerii din această regiune.

Membrii Consiliului au apreciat că Summitul a fost unul *consistent din punct de vedere al substanței politice*, oferind un nou impuls procesului de adaptare a NATO la provocările actuale ale mediului de securitate. Deciziile adoptate au corespuns în totalitate mandatului delegației române participante, aprobat de Consiliu. În același timp, în documentele adoptate s-a reușit menținerea *acquis*-ului politic reprezentat de summit-ul NATO de la București, din aprilie 2008, reconfirmându-se astfel că evenimentul găzduit de România a reprezentat un moment de referință pentru Alianță.

Noul concept strategic al NATO constituie o temă care a intrat în atenția Consiliului Suprem de Apărare a Țării în anul 2009. Documentul inițial elaborat pe această temă, cuprinzând liniile de mandat al României, va fi actualizat, iar subiectul va rămâne în atenție, în perspectiva negocierilor care vor avea loc la nivelul Consiliului Nord-Atlantic începând după vacanța de vară 2010.

Consiliul a fost informat și în 2009 cu privire la evoluțiile legate de problematica **Tratatului privind forțele armate convenționale din Europa**, temă de importanță majoră pentru securitatea națională și pentru stabilitatea la nivel regional, pe baza unor documente ce au luat în considerare punctele de vedere ale instituțiilor naționale cu atribuții în domeniu.

Problematica întăririi capacităților civile românești pentru misiuni internaționale și gestionarea crizelor a fost o prioritate pentru secțiunea din agenda Consiliului Suprem de Apărare a Țării legată de Uniunea Europeană, dată fiind importanța aparte pe care tema o are pentru acțiunea comunitară. Subiectul a fost însă abordat într-o viziune largită, care ia în considerare și implicațiile temei pentru demersul României și în alte organizații internaționale, precum NATO. În acest domeniu, CSAȚ a analizat „Conceptul pentru întărirea capacităților civile naționale în domeniul gestionării crizelor”, document pe baza căruia urmează să fie elaborată o strategie care să definească viziunea și principiile care stau la baza participării României la dimensiunea civilă a gestionării crizelor. Strategia va aborda aspecte legate de coordonarea instituțională în vederea participării României la operații internaționale, baza legală a procesului de trimitere de experți din sfera guvernamentală și non-guvernamentală în astfel de operații, crearea de registre naționale de experți disponibili pentru operații internaționale, activitățile de pregătire etc.

În cadrul eforturilor României de a-și consolida profilul în cadrul Uniunii Europene, CSAȚ a dezbătut și a luat decizia de a demara activitatea grupului

interministerial însărcinat cu **elaborarea contribuției României la procesul de realizare a viitoarei Strategii a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării**. Grupul este coordonat de Ministerul Afacerilor Externe, la nivel politic, și de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, la nivel tehnic, și urmează să fie instituționalizat, în scurt timp, printr-un act normativ care îi va defini cadrul juridic. În același context, au fost aprobate de președintele României numirile *coordonatorului național pentru Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării* (cu rol de reprezentare a României în dialogul cu Comisia Europeană și cu statele dunărene și de coordonare a dialogului intern în vederea formulării pozițiilor naționale pe această temă) și al *coordonatorului național suplent* (Ministerul Transporturilor și Infrastructurii).

La baza deciziei Consiliului au stat interesele României, ca stat membru al structurilor europene, în consolidarea stabilității și dezvoltării durabile a regiunii dunărene, din motive legate atât de nevoia creșterii coeziunii economice, sociale și teritoriale, pe dimensiunea internă a UE, dar și pe dimensiunea externă a Uniunii, de importanța stabilității și dezvoltării în regiuni de vecinătate imediată a Uniunii precum Balcanii de Vest și Europa de Est.

Problematica asigurării securității energetice constituie, în prezent, un obiectiv național de interes major, reflectat ca atare în activitatea CSAȚ. În 2009, Consiliul a analizat *implicațiile participării României la proiectele regionale din domeniul energetic*, pe baza unei note elaborate de Ministerul Afacerilor Externe și avizate de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

Un alt document important analizat în cadrul ședințelor Consiliului s-a referit la **Actualizarea Strategiei Energetice a României pentru perioada 2007-2020 și măsuri pentru reorganizarea operatorilor economici cu capital de stat din Sistemul Electroenergetic Național**, scopul final fiind acela de a se asigura flexibilitatea necesară pentru valorificarea în condiții optime a tuturor resurselor energetice de bază de care dispune România în momentul de față, respectiv apă, uraniu, cărbune, țiței, gaze și de a comercializa energie electrică.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării a fost informat cu privire la **impactul și implicațiile hotărârii pe care Curtea Internațională de Justiție a pronunțat-o în speța *Delimitarea Maritimă în Marea Neagră (România c. Ucraina)***. Hotărârea adoptată de către Curte a fost favorabilă României, care a obținut 9700 km² din totalul de cca. 12200 km² al zonei în dispută, adică 79,34% din această zonă. *Consiliul a apreciat că soluția Curții Internaționale de Justiție reprezintă un important câștig politic și diplomatic - prin soluționarea delimitării maritime dintre România și Ucraina agenda bilaterală a fost degrevată de o problemă sensibilă.*

Potrivit prevederilor legale, pe agenda Consiliului s-a aflat și **problema măsurilor adoptate de România pentru aplicarea sancțiunilor internaționale**. Raportul pe această temă, elaborat de Oficiul pentru Implementarea Sancțiunilor Internaționale din Ministerul Afacerilor Externe, transmis Consiliului în cursul lunii septembrie 2009, a prezentat demersurile întreprinse de autoritățile naționale cu atribuții în domeniu, de la începutul anului 2008 până în luna septembrie 2009. Au fost evidențiate în principal *modificarea cadrului juridic pentru aplicarea la nivel național a sancțiunilor internaționale*, prin adoptarea, la 4 decembrie 2008, a OUG 202/2008, aprobată prin Legea nr. 217 din 2 iunie 2009, și *necesitatea continuării eforturilor de consolidare instituțională în domeniu*, în special prin demararea de către Agenția Națională de Administrare Fiscală a procesului de creare a unei

structuri specifice care să poată gestiona eficient importanțele atribuții ale acestei instituții în materia blocării fondurilor și resurselor economice.

Pentru promovarea și apărarea intereselor naționale de securitate, România a acționat **atât prin mijloace proprii, de natură politică, juridică, diplomatică, economică, socială, militară, de informații, cât și prin cooperarea cu alte state și participarea la procese multinaționale și în organizații internaționale.**

Din punct de vedere militar, în calitate de stat membru al Alianței Nord-Atlantice, România a participat la efortul de apărare colectivă, asigurându-și capacitățile proprii de acțiune militară, alături de cele de natură politică, pentru a participa la acțiunile de răspuns la o eventuală agresiune.

Întrucât participarea la apărarea colectivă implică **asigurarea unui anumit nivel al operaționalizării și al interoperabilității**, Consiliul a analizat în ședințele sale în ce măsură au fost îndeplinite angajamentele relevante din acest punct de vedere, asumate de către Armata României față de NATO, Uniunea Europeană și alte organisme internaționale. S-a apreciat că, **din punct de vedere al operaționalizării, toate obiectivele au fost îndeplinite, dar cu limitări**, întrucât la unele verificări la nivel de NATO nu s-a prezentat tehnică compatibilă cu cea a celorlalte state cu care Armata României are relații de cooperare. Limitările de ordin tehnic au fost determinate de achiziții, iar achizițiile s-au făcut în funcție de fondurile avute la dispoziție.

O prioritate majoră pentru consolidarea statutului României în cadrul NATO a reprezentat-o **angajarea și participarea cu forțe și capacități la operațiile Alianței.**

România a participat, în anul 2009, conform ciclurilor de rotire, cu un număr de 3.618 militari la operații sub comanda NATO, UE, Coaliției de luptă împotriva terorismului și sub egida ONU, executând o gamă largă de misiuni de observare, securitate, stabilizare și reconstrucție.

La sfârșitul anului 2009, erau dislocați în teatrele de operații (TO) 1.290 de militari: TO Afganistan - 1.020 militari; TO Irak - 4 militari; TO Balcani - 204 militari; Georgia - 5 militari; misiuni de observare (Congo, Coasta de Fildeș, Liberia, Sudan, Georgia, Kosovo și Afganistan) - 51 militari; personal de stat major și legătură la comandamente, din afara TO, care conduc operații - 6 militari.

O hotărâre importantă adoptată de Consiliu în anul 2009 a implicat aprobarea **Forțelor și mijloacelor Armatei României ce pot fi puse la dispoziție pentru participarea la misiuni în afara teritoriului statului român**, în anul 2010. Forțele dislocabile la ordin au crescut de la 600 de militari în anul 2009 la 1411 pentru anul 2010, ca urmare a contribuției României la Forța de Răspuns a NATO și la Grupurile Tactice de Luptă ale Uniunii Europene, conform angajamentelor asumate prin ciclul de planificare NATO și al Uniunii Europene.

Costurile totale estimate necesare participării forțelor la misiuni în afara teritoriului național în 2010 se ridică la 1.179.739 mii lei, cu circa 290.000 mii lei mai mult decât pentru anul 2009, diferența datorându-se creșterii efectivelor dislocabile la ordin, aflate în așteptare.

Totodată, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a hotărât ca Guvernul României să prevadă în proiectul de buget pentru anul 2010, separat de bugetul

Ministerului Apărării Naționale, fondurile financiare necesare pregătirii și participării la misiune a forțelor și mijloacelor prevăzute în documentele înaintate de către Ministerul Apărării Naționale.

În anul 2009 s-a încheiat, cu succes, misiunea din Irak, alături de forțele coaliției de luptă împotriva terorismului, unde în cei șase ani de prezență militară forțele românești au îndeplinit o gamă largă de misiuni. Dintre acestea se pot evidenția: asigurarea securității comunicațiilor, sprijinul umanitar pentru populația civilă, asigurarea sprijinului medical, precum și consilierea și instruirea forțelor de securitate irakiene.

Problematica misiunii din Irak a fost luată în discuție de Consiliul Suprem de Apărare a Țării în ședința din 20 ianuarie 2009, prilej cu care Președintele României, domnul Traian Băsescu, a subliniat că **autoritățile de la Bagdad au invitat România ca, împreună cu alte state, să continue participarea la efortul de stabilizare și reconstrucție a Irakului, prin prezența militarilor români și după data de 31.12.2008**, dată la care a expirat mandatul Coaliției Multinaționale, înființată în baza rezoluțiilor ONU.

Anterior, la data de 22.12.2008, la solicitarea domniei sale, Parlamentul României a aprobat continuarea prezenței forțelor românești în Irak după 31 decembrie 2008, context în care Consiliul a aprobat *semnarea Memorandumului de Înțelegere între Guvernul României și Guvernul Republicii Irak privind statutul forțelor României în Republica Irak*. Acesta a reglementat prezența și activitățile Forțelor României pe parcursul misiunii lor temporare în Republica Irak de la data semnării și până la data de 31.07.2009, dată la care misiunea IRAQI SUNSET s-a încheiat.

În ceea ce privește **participarea la dimensiunea militară a PESA, la misiunile Uniunii Europene, de coaliție, ONU, OSCE și inițiativelor regionale**, s-au derulat activități care au vizat adoptarea de măsuri de susținere a nivelului de participare la operațiile de management al crizelor conduse de UE, a contribuției la procesele de dezvoltare a capacităților militare ale UE, prin implicarea în operaționalizarea a două Grupuri Tactice de Luptă și implicarea în programele privind echipamentele de luptă individuale pentru forțele terestre, măsuri de contracarare a minelor maritime și susținerea inițiativei privind capacitatea de transport aerian strategic a UE.

România a continuat să joace și în 2009, prin intermediul structurilor militare, un rol important în cadrul inițiativelor regionale. Dintre acestea menționăm *asigurarea comenzii SEEBRIG până în iunie 2009, semnarea Memorandumului de Înțelegere privind participarea României, alături de Turcia, la operația Black Sea Harmony și preluarea, pentru un an, a președinției Conferinței șefilor statelor majore ale țărilor din Balcani*, precum și asigurarea activităților conexe pentru desfășurarea celei de-a patra Conferințe în anul 2010.

În cadrul primei ședințe din anul 2009, Consiliul a hotărât **retragerea României din Brigada multinațională în așteptare cu capacitate de luptă ridicată pentru operațiuni ONU (SHIRBRIG), în condițiile desființării acesteia**, odată cu schimbarea climatului politic și a cerințelor la adresa ONU. Trebuie menționat faptul că aderarea României la SHIRBRIG a constituit rezultatul unui demers politico-diplomatic care se încadra aspirațiilor României de a deveni

membru NATO, la mijlocul anilor 1990. Pentru România, participarea la SHIRBRIG a prezentat beneficii pe plan operațional (inclusiv într-un exercițiu unic de planificare strategică) și pe plan politico-diplomatic (facilitarea accesului la niveluri înalte de decizie și informație în cadrul cooperării cu ONU).

Pe lângă cele prezentate mai sus, în anul 2009, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a adoptat o serie de hotărâri destinate extinderii și diversificării participării României la inițiativele NATO de transformare a capacității militare a Alianței. Acestea au fost materializate prin:

- finalizarea cu succes a aderării României la Organizația NATO pentru managementul Programului Forței NATO Aeropurtate de Avertizare și Control – NAEW&C;
- Participarea României la Corpul European care poate fi pus la dispoziția NATO pentru desfășurare rapidă (NATO RAPID DEPLOYABLE CORPS EUROCORPS);
- semnarea Memorandumului de înțelegere privind dezvoltarea sistemului NATO de supraveghere terestră (AGS);
- reconfigurarea contribuției Armatei ROMÂNIEI la Forța de Răspuns a NATO (NRF) ca urmare a adoptării conceptului NRF revizuit („Opțiunea C”);
- reconfigurarea participării naționale în teatrul de operații din KOSOVO ca urmare a adoptării deciziei NATO pentru reducerea efectivelor misiunii KFOR și trecerea la prezența de descurajare;
- suplimentarea forțelor din Afganistan pentru a răspunde cerințelor Alianței;
- includerea Elementului de sprijin național în comandamentul Componentei terestre din teatrul de operații Afganistan, ceea ce a determinat asigurarea sprijinului logistic adecvat pentru forțele participante la misiuni de nivel superior
- constituirea și găzduirea pe teritoriul statului român a unui modul NATO al sistemului de comunicații și informatic dislocabil (DCM NATO).

Alte elemente de natură să ne consolideze profilul de membru deplin al familiei euro-atlantice sunt:

- prelungirea participării României la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului național, la solicitarea Secretariatului Organizației Națiunilor Unite;
- aprobarea de către Consiliu a semnării Memorandumului de Înțelegere între Națiunile Unite și Guvernul României privind înființarea unui program comun de pregătire a personalului de securitate al Națiunilor Unite în domeniul protecției nemijlocite în cadrul Centrului de Excelență pentru Protecție și Securitate al Serviciului de Protecție și Pază;
- continuarea misiunii din SUDAN/Darfur a efectivelor Serviciului de Protecție și Pază cu care România participă la misiuni de menținere a păcii în această țară, la solicitarea Secretariatului ONU;
- semnarea celui de-„Al cincilea Protocol Adițional la Acordul privind Forța Multinațională de Pace din Europa de Sud-Est”.

CAPITOLUL II

Modernizarea instituțiilor cu responsabilități în domeniul securității naționale

Prin aderarea la NATO și UE, România a reușit să finalizeze procesul lung și dificil de revenire în cadrul comunității occidentale. Totuși, momentul formal al aderării la aceste structuri nu trebuie să încetinească demersul României de modernizare instituțională, astfel încât să se creeze acele instituții publice capabile să servească în mod eficient interesele naționale ale României.

În acest sens, în anul 2009, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a avut permanent în vedere **continuarea proceselor de modernizare inițiate în anii precedenți, recalibrarea și redimensionarea corespunzătoare a instituțiilor sistemului de securitate națională, precum și regândirea unor concepte privind rolul acestora în asigurarea apărării și ordinii publice, cu deplina respectare a principiilor enunțate în cadrul Strategiei de Securitate Națională a României.**

Dat fiind rolul coordonator al activității de informații, contrainformații și securitate, Consiliul Suprem de Apărare a Țării s-a preocupat constant de modalitățile concrete de desfășurare a acesteia, în anul 2009, o atenție consistentă fiind acordată **reglajelor de finețe ale procesului de reformă și întăririi cooperării între instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale.** De asemenea, măsurile dispuse de Consiliu în anul 2009 au vizat **asigurarea unei mai bune susțineri informaționale a deciziei strategice adoptate la nivelul CSAȚ.** Aceasta a fost fundamentată pe analize integrate ale subiectelor aflate în atenția CSAȚ - bazate pe elementele de cunoaștere și expertiză puse în comun de instituțiile membre ale sistemului național de securitate.

1. Activitatea de apărare și de ordine publică

Activitatea desfășurată în domeniul apărării și ordinii publice de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării se reflectă la nivelul Ministerului Apărării Naționale prin hotărârile adoptate în ședințele CSAȚ referitoare la **derularea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României** pentru realizarea unei structuri de forțe modernă, complet profesionalizată, cu grad sporit de mobilitate, eficientă, flexibilă, dislocabilă, și sustenabilă, capabilă să îndeplinească întreaga gamă de misiuni încredințate pentru a contribui la asigurarea securității României.

De asemenea, la nivelul Ministerului Administrației și Internelor, hotărârile adoptate au vizat **reorganizarea și restructurarea structurilor Poliției de Frontieră Române și abrogarea prevederilor unei hotărâri anterioare referitoare la evoluția și limitarea traficului de persoane și a migrației ilegale,** în perspectiva aderării României la Uniunea Europeană.

Unul dintre primele subiecte abordate în cadrul ședințelor CSAȚ din anul 2009 a fost acela al **modificării organigramei structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale și al numărului total de posturi aferent acestora.**

Potrivit art. 57 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, organigrama structurilor centrale și numărul total de posturi ale acestora, respectiv repartiția funcțiilor pe categorii de personal și corpuri de militari se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării. În urma analizei, s-a considerat necesară reducerea semnificativă a numărului total de posturi aferent structurilor centrale, respectiv cu 20% față de organigrama aprobată în anul 2006. În acest context, s-a propus ca numărul de posturi al structurilor centrale să se diminueze de la 1.943, aprobat în anul 2006, la 1.555.

În cadrul organigramei structurilor centrale au fost stabilite denumiri ale funcțiilor de secretar de stat, nuanțate potrivit responsabilităților ce le revin. Totodată a fost introdusă o nouă structură care să aibă atribuții în domeniul creșterii calității vieții personalului.

Ulterior, Consiliul a decis asupra completării și modificării **Planului-cadru pentru continuarea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României în perioada 01.01-31.12.2009**. Astfel, a fost revizuită configurația structurală a unor mari unități, unități și formațiuni militare, în vederea adaptării acestora la contextul regional de securitate și la cerințele de capabilități esențiale stabilite de către structurile euroatlantice. Pentru implementarea hotărârii au fost emise acte normative specifice de către structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale cu responsabilități în domeniu, care stabilesc detaliile necesare derulării activităților specifice și, totodată, s-a făcut o analiză detaliată la nivelul structurilor de domenii și infrastructuri, care a avut drept rezultat identificarea, utilizarea eficientă și reabilitarea clădirilor care au făcut obiectul înființării structurilor. Adoptarea hotărârii a avut implicații în reevaluarea necesarului de tehnică și echipamente militare pentru dotarea structurilor, în vederea îndeplinirii misiunilor la standardele solicitate, și în consecință a impus actualizarea necesarului de resurse financiare.

Planurile privind întrebuințarea forțelor în diferite situații au fost revizuite și actualizate pentru a răspunde riscurilor și amenințărilor militare identificate la adresa securității naționale. Concepțiile și planurile prezintă principalele opțiuni privind modul pro-activ de acțiune în situația deteriorării mediului de securitate. La întocmirea acestora s-a urmărit implementarea misiunilor și sarcinilor stabilite pentru Armata României în Strategia Națională de Apărare a Țării, viabilitatea și calitatea acestora fiind verificate pe timpul desfășurării activităților specifice.

Având în vedere faptul că aderarea României la Spațiul Schengen va avea ca efect ridicarea controalelor la frontierele interne dintre România și Ungaria, respectiv România și Bulgaria, precum și aplicarea unui set de măsuri compensatorii, menite a determina asigurarea securității și ordinii publice în interiorul țării, **a rezultat necesitatea reorganizării și restructurării structurilor Poliției de Frontieră Române**, atât la nivel central, cât și teritorial. În aceste condiții, în cadrul ședinței din luna martie a anului 2009, Consiliul a aprobat măsurile referitoare la reorganizarea și restructurarea structurilor Poliției de Frontieră Române. Punerea în aplicare a acestei hotărâri *a condus la o reducere cu 39,2% a posturilor din Inspectoratul General al Poliției de Frontieră iar numărul direcțiilor din Aparatul propriu al inspectoratului general s-a redus la jumătate.*

În condițiile procesului de reformă al Inspectoratului General al Poliției Române, membrii Consiliului au aprobat **abrogarea prevederilor unei hotărâri a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, dată în anul 2006, referitoare la evoluția și limitarea traficului de persoane și a migrației ilegale în perspectiva aderării României la Uniunea Europeană.** Necesitatea adoptării unei astfel de hotărâri a fost determinată de îmbunătățirea lanțului de conducere și, implicit, a actului de management, o mai bună coordonare a activităților de prevenire cu cele de combatere a fenomenului infracțional, precum și creșterea ponderii structurilor cu caracter operațional.

În vederea asigurării obiectivului aderării României, în anul 2011, la spațiul Schengen, membrii Consiliului au luat act de informarea privind **Sistemul Integrat pentru Securitatea Frontierei de Stat, principalele probleme și măsuri de urgentare a implementării,** precum și de **Stadiul îndeplinirii măsurilor adoptate de către România în vederea aderării la spațiul Schengen,** în contextul evaluărilor efectuate de către experții Uniunii Europene.

De asemenea, membrii Consiliului au fost informați cu privire la **îndeplinirea obiectivelor specifice ce revin Serviciului de Telecomunicații Speciale după aderarea României la Uniunea Europeană, pentru atingerea obiectivului strategic de aderare a țării noastre la spațiul Schengen, realizarea cerințelor de interoperabilitate NATO și dezvoltarea relațiilor de cooperare cu instituții similare din străinătate.**

În cadrul ședinței Consiliului din luna iunie, membrii CSAȚ au fost informați că intensificarea fenomenelor de fraude informatice și mai ales a fraudelor cu cărți de credit fac necesară **înființarea unui Task Force național în cadrul Centrului Național de Răspundere și de Securitate în Sistemul Informatic, CERT-RO.** S-a hotărât, cu această ocazie, înființarea unui centru care să monitorizeze atacurile informatice care au ca sursă România, îndreptate împotriva infrastructurii de Internet din țara noastră.

Totodată, la propunerea ministrului administrației și internelor, Consiliul a hotărât **organizarea unui Grup de Luptă Antifraudă, de tip E-Payment,** cu competențe operaționale și de promovare a unor proiecte legislative, în scopul consolidării potențialului de apărare a României împotriva amenințărilor din mediul criminalității informatice prin asigurarea capacităților de prevenire, protecție, reacție și management al consecințelor în situația unor fraude informatice.

O altă hotărâre adoptată de Consiliu în cadrul aceleiași ședințe a vizat **înființarea unui Centru de coordonare a luptei antidrog, în zona Mării Negre.** Necesitatea înființării în zona Mării Negre a unui astfel de Centru este dată de faptul că zona este una de mare risc. Măsurile luate pentru securizarea frontierei s-au completat și în acest domeniu, avantajul constând în faptul că încercările de a folosi România ca țară de tranzit sau ca poartă de intrare pentru traficul de droguri vor fi contracarate cu măsuri ferme din partea autorităților române.

În sensul celor prezentate mai sus, membrii Consiliului au hotărât ca Ministerul Afacerilor Externe, împreună cu Ministerul Administrației și Internelor, să întreprindă demersurile necesare pentru *obținerea sprijinului statelor Uniunii Europene și a celor riverane Mării Negre pentru înființarea, în România, a unui Centru de coordonare antidrog,* iar în cazul în care se consideră oportun, să solicite

din partea Uniunii Europene fondurile necesare susținerii înființării unui astfel de Centru în zona Mării Negre, cu sediul la Constanța.

Informările referitoare la domeniul apărării și ordinii publice supuse atenției Consiliului au inclus și **raportul de activitate și sinteza activității desfășurate de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor în anul 2008.**

Un alt subiect important pentru procesul de reformă a instituțiilor din sistemul de apărare și securitate națională îl reprezintă **problematica statelor anexă „M” ale ministerelor și instituțiilor cu atribuții în domeniu.** Necesitatea înființării și organizării statelor „M” ale instituțiilor cu responsabilități în domeniul securității naționale a fost determinată de Legea nr. 73/1995 privind pregătirea economiei și a teritoriului pentru apărare care, la art. 46, prevedea: *„Conducătorii oricăror agenți economici sau instituții sociale răspund, fiecare în domeniul său de activitate, de realizarea sarcinilor ce le revin pe linia pregătirii economiei naționale și a teritoriului pentru apărare. În acest scop, în subordinea acestora funcționează organe de specialitate încadrate cu personal civil și militar, dimensionate în funcție de volumul și de complexitatea activităților stabilite prin hotărâre a Guvernului. Conducătorii autorităților respective prezintă Parlamentului, Consiliului Suprem de Apărare a Țării sau Guvernului, după caz, rapoarte privind stadiul acestei activități, ori de câte ori li se cere”.*

Pentru punerea în aplicare a acestor prevederi, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a hotărât ca funcțiile destinate pentru organele de specialitate ce urmează să fie încadrate cu specialiști militari să fie prevăzute într-un „stat de organizare”, la instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale. Prin această hotărâre au fost înființate un număr de 154 de funcții. *Urmare a aplicării măsurilor de reformă structurală a instituțiilor publice și agenților economici, au avut loc modificări succesive ale numărului de funcții încadrate cu personal militar și polițiști detașați de la instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale, ajungându-se în prezent la 1.166 de funcții.*

Pentru respectarea obiectului și scopului acestui stat special de organizare și funcționare se impune **restructurarea lui și eliminarea tuturor funcțiilor care nu au corespondență strictă cu domeniul securității naționale.** În acest sens, membrii Consiliului au hotărât ca, *într-o ședință ulterioară a CSAȚ, să se prezinte soluții concrete pentru actualizarea listelor în cauză, funcție de cadrul normativ existent și de responsabilitățile specifice domeniului securității naționale care revin autorităților administrației publice, centrale și locale.*

Nu în ultimul rând, o componentă a activității desfășurate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării în anul 2009 a vizat **domeniul cooperării militare bilaterale.** Demersurile pe această dimensiune au avut drept scop sprijinirea acțiunilor de îndeplinire a obiectivelor Ministerului Apărării Naționale privind valorificarea calității de membru NATO, susținerea reformei forțelor armate, consolidarea relațiilor cu statele față de care România are interese strategice, îndeplinirea obligațiilor și angajamentelor asumate în cadrul NATO și UE, sprijinirea proceselor de stabilizare și reconstrucție regională.

În acest sens, **Consiliul Suprem de Apărare a Țării a aprobat negocierea și/sau semnarea de către Ministerul Apărării Naționale a unor**

tratate de cooperare cu ministere ale apărării din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Regatul Țărilor de Jos, Grecia, Georgia, Letonia, Lituania, Portugalia, Angola și Qatar.

2. Coordonarea unitară a activității de informații, contrainformații și de securitate. Măsuri destinate întăririi stării de securitate națională

Consiliului Suprem de Apărare a Țării îi revine **responsabilitatea exclusivă pentru organizarea și coordonarea unitară a activităților de informații, contrainformații și de securitate desfășurate de instituțiile de profil.** Din această perspectivă, agenda de lucru a inclus, în anul 2009, un ansamblu de activități menite să orienteze performanța Comunității Naționale de Informații și a structurilor sale cu rol de coordonare - Comitetul Coordonator și Consiliul Operativ - și să asigure resursele necesare analizei, în format integrat, pentru informarea strategică în domeniul securității naționale.

Comunitatea Națională de Informații a constituit și în anul 2009 cadrul manifestării sinergice a capacității structurilor componente și planul de afirmare a gradului înalt de interoperabilitate al acestora, în condițiile respectării specificului și individualității fiecărei entități. Asigurarea complementarității demersurilor specifice ale structurilor componente a revenit Consiliului Operativ. Programele informativ-operative gestionate de Consiliul Operativ sunt menite să creeze un mediu de intelligence propice atingerii unei calități superioare a activităților specifice individuale și, simultan, performanța întregii Comunități la nivelul cerințelor de securitate națională.

Membrii Consiliului au evaluat modul de aplicare a *Protocolului general de cooperare privind activitatea de informații pentru securitatea națională și măsurile ce se impun pentru consolidarea atuurilor și eliminarea disfuncțiilor în practica de coordonare operativă a structurilor componente.*

În anul 2009, **Consiliul a apreciat că serviciile de informații și-au adaptat corespunzător activitatea specifică la prioritățile naționale - afirmarea identității strategice în context european și euroatlantic - și la evoluțiile regionale cu relevanță în planul securității naționale.** Demersul informativ a vizat cu prioritate spațiile, mediile și obiectivele cunoscute ca vectori tradiționali de obstrucționare a intereselor strategice ale României, fiind dublat de o varietate de acțiuni specifice complexe și de influență (ex.: contracararea manifestărilor inamicale față de țara noastră; facilitarea demersurilor oficiale de politică externă etc.).

La începutul anului, Consiliul a analizat și a aprobat **Planul Național de Priorități Informative pentru anul 2009.** Documentul reprezintă rezultatul analizei prospective realizate la nivelul Comunității Naționale de Informații, în cooperare cu factorii prevăzuți de lege să primească informații pentru stabilirea priorităților informative naționale, identificate pe baza evaluărilor riscurilor, amenințărilor și vulnerabilităților privind securitatea națională, precum și a oportunităților de promovare a intereselor naționale. Documentul reprezintă principalul instrument de

planificare unitară a informațiilor necesare susținerii strategiilor și politicilor naționale de securitate.

În conformitate cu Cadrul conceptual și metodologic de elaborare a Planului Național de Priorități Informative, procesul de elaborare a Planului a avut ca bază documentele de planificare strategică naționale și sectoriale, cerințele de informații strategice ale beneficiarilor transmise la Oficiul pentru Informații Integrate, concluziile evaluării naționale integrate „Riscuri și amenințări la adresa securității naționale – prognoză 2009”, precum și propunerile structurilor componente ale Comunității Naționale de Informații.

De asemenea, de-a lungul întregului an, Consiliul a evaluat o serie de **rapoarte și informări privind aspecte de interes din perspectiva mediului de securitate intern și internațional**. Acestea s-au referit, în principal, la următoarele subiecte:

- *evoluțiile în domeniul criminalității informatice*. Constatându-se trendul ascendent înregistrat de acest fenomen, Consiliul a dispus o serie de măsuri privind eficientizarea activității de prevenire și combatere a criminalității informatice. Dat fiind rolul Serviciului Român de Informații de autoritate națională în domeniul asigurării securității mediului cibernetic, precum și funcționarea în cadrul instituției a Centrului Național CYBERINT, s-a hotărât valorificarea capacităților Serviciului inclusiv în acest sens;

- *activitățile desfășurate de Serviciul Român de Informații pentru protecția informațiilor clasificate;*

- *aspecte relevante cu privire la administrarea și protecția infrastructurilor critice, în special din perspectiva impactului asupra securității economice;*

- *riscuri de natură teroristă la adresa securității naționale generate de evoluții ale situației interne pe profil antiterorist;*

- *dezvoltările fenomenului migrației ilegale – în special cele ulterioare aderării României la Uniunea Europeană – precum și posibilele măsuri de ordin legislativ și procedural în vederea contracarării acestuia;*

- *evaluarea impactului manifestărilor xenofobe din Europa asupra comunităților românești;*

- *Iranul și vectorii săi de influență: amenințările generate de programul nuclear;*

- *Evaluarea stării de securitate în zone cu potențial terorist major. Potențialii factori de risc pentru România.*

Pentru informarea membrilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării s-au mai elaborat și diseminat documente referitoare la *situația de securitate din teatrele de operații, evoluția riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale a României, în noul context strategic al conflictelor înghețate și în derulare în zona extinsă a Mării Negre, dinamica fenomenului militar și politico-militar internațional în anul 2008 și perspectivele pentru 2009, precum și alte materiale informative pentru spațiile și zonele de interes.*

De asemenea, a fost avută în atenție **activitatea de relaționare externă a serviciilor de informații**, prin analizarea activităților derulate de acestea și orientarea lor potrivit necesităților ce decurg din statutul României de stat membru al Uniunii Europene, precum și obligațiile ce revin Serviciului Român de Informații și

Serviciului de Informații Externe în context euro-atlantic. În acest scop, s-a urmărit, cu prioritate, *intensificarea dialogului și a raporturilor de cooperare cu serviciile din statele membre UE și NATO, precum și cu structurile de securitate ale celor două organizații*. Totodată, serviciile de informații au acționat pentru *consolidarea colaborărilor cu servicii cu care există, în mod tradițional, relații partenariale consistente, precum și cu servicii partenere din state aspirante la statutul de membre NATO și/sau UE*.

O altă hotărâre adoptată de Consiliu în anul 2009 a vizat **Reorganizarea Direcției Generale de Informații și Protecție Internă din Ministerul Administrației și Internelor**.

CAPITOLUL III

Activitatea de avizare a proiectelor de acte normative, inițiate sau emise de către Guvern, privind domeniul securității naționale

Printre atribuțiile Consiliului Suprem de Apărare a Țării, conform prevederilor Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea CSAȚ, se numără **avizarea proiectelor de acte normative inițiate sau emise de Guvern din domeniul securității naționale**.

O categorie de astfel de acte normative avizate de Consiliu, în urma analizei efectuate, vizează **organizarea generală a forțelor armate și a celorlalte instituții cu atribuții în domeniul securității naționale**. Concret, CSAȚ a avizat unele *proiecte de acte normative referitoare la organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, la organizarea și funcționarea Comisiei interministeriale pentru legătura cu forțele armate străine și la modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare*.

De asemenea, în urma analizei întreprinse, Consiliul a avizat o serie de acte normative inițiate sau emise de Guvern **privind securitatea națională și pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare**, după cum urmează:

- Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. S-1550/2006 privind *aprobarea organigramei structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale și a numărului de posturi aferent acestora*;
- Proiectul de lege privind *modificarea articolului 8 din Legea apărării naționale a României nr. 45/19994*;
- Proiectul de lege pentru modificarea articolului 4, din Legea nr. 395/2005 privind *suspendarea pe timp de pace a serviciului militar obligatoriu și trecerea la serviciul militar pe bază de voluntariat*;
- Proiectul de Hotărâre a Guvernului privind *clasificarea informațiilor și datelor care fac obiectul sistemului de garanții nucleare*;
- Proiectul de Hotărâre a Guvernului pentru modificarea art. 2, alin. (1), din Hotărârea Guvernului nr. S-1550/2006 privind *aprobarea organigramei structurilor centrale ale Ministerului Apărării Naționale și a numărului total de posturi aferent acestora*.

În condițiile în care Consiliul Suprem de Apărare a Țării **coordonează activitatea de integrare în structurile de securitate europene și euroatlantice, monitorizează procesul de adaptare a forțelor armate la cerințele NATO și formulează recomandări, în concordanță cu standardele Alianței**, în anul 2009, la nivelul CSAȚ au fost de asemenea analizate și avizate:

- Proiectul de Hotărâre a Guvernului României pentru *aprobarea „Circumstanțelor privind derularea achizițiilor de produse, lucrări și servicii prin Agenția NATO pentru Aprovizionare și Mentenanță”*;

- Proiectul de Hotărâre a Guvernului României pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 769/2004 privind *organizarea și funcționarea Reprezentanței Naționale de Legătură la Comandamentul Aliat pentru Transformare*;

- Proiectul de Hotărâre a Guvernului României pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 172/2003 privind *adaptări instituționale în perspectiva aderării României la NATO, inclusiv organizarea și funcționarea reprezentării României la Cartierul general al NATO și la Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa (SHAPE)*.

Activitatea de avizare de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării în anul 2009 s-a extins și asupra altor proiecte de lege, Consiliul exprimându-se în favoarea avizării *Proiectului de Lege pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Republicii Letonia privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București, la 11 iunie 2009*.

De asemenea, conform prevederilor art. 4, lit. d), pct. 8 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările și completările ulterioare, acesta **avizează numirea în funcțiile prevăzute în statele de organizare cu grad de general-locotenent, viceamiral, similare și superioare acestora, în acest sens fiind emise în anul 2009 șase hotărâri CSAȚ**.

Din păcate, și în anul 2009 s-a perpetuat o practică constatată în anii anteriori, aceea a **nerespectării unor prevederi legale de către Guvernul României și unele ministere din sistemul de securitate a țării în ceea ce privește solicitarea și obținerea avizului Consiliului pentru diferite proiecte de acte normative inițiate sau emise de acestea**. Printre Hotărârile de Guvern emise fără avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării putem enumera, exemplificativ, H.G. nr. 1380/18.11.2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, sau H.G. nr. 1374/18.11.2009 pentru modificarea H.G. nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor. În ambele situații era necesară solicitarea avizului CSAȚ, conform prevederilor art. 4, lit. d), pct. 2, din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Nu în ultimul rând, Consiliul atrage atenția asupra necesității stringente a asigurării calității și modificării cadrului legislativ al activității de apărare și securitate națională. Activitatea de ansamblu derulată la nivelul CSAȚ a reliefat numeroase probleme legate de inadecvarea generală a

cadrului legislativ relevant în domeniul securității naționale, precum și lipsa de corelare sau consistență a unor prevederi punctuale. Intervenția Consiliului - prin aprobarea unor modificări sau amendări ale unor reglementări interne la nivelul instituțiilor cu atribuții în domeniul activității de informații, contrainformații și securitate, spre exemplu - nu reușește să contrabalanseze persistența unui grad ridicat al presiunii normative, generată de perimarea accentuată a cadrului legislativ asupra activității acestora, fiind necesară revizuirea și consolidarea legislației.

CAPITOLUL IV

Asigurarea resurselor și infrastructurii necesare securității naționale

Potrivit prerogativelor sale legale, CSAȚ a acordat o atenție deosebită **execuției bugetare a cheltuielilor instituțiilor cu atribuții în domeniul securității naționale, exigență cu atât mai importantă în condițiile restricțiilor bugetare determinate de criza economico-financiară internațională.**

Pe ordinea de zi a ședințelor Consiliului au fost incluse analiza și aprobarea rapoartelor privind execuția bugetară a cheltuielilor operative în anul 2008 și propunerile privind plafonul cheltuielilor operative pe anul 2009, prezentate de către miniștrii și șefii serviciilor cu atribuții în domeniul securității naționale. În urma analizei, Consiliul a aprobat conturile anuale de execuție bugetară a cheltuielilor operative destinate realizării securității naționale, ale instituțiilor cu atribuții în acest domeniu, după aprobarea rapoartelor asupra activității desfășurate de acestea.

La avizarea propunerilor de buget ale instituțiilor cu atribuții în domeniul securității naționale s-a avut în vedere o strictă fundamentare a acestora prin raportare la prioritățile și necesitățile reale de finanțare.

Un document important pentru asigurarea corespunzătoare a resurselor și infrastructurii necesare asigurării securității naționale, aprobat de Consiliu în anul 2009, îl reprezintă „**Strategia de înzestrare a Armatei României**”, al cărei scop este de a stabili obiectivul fundamental al înzestrării armatei și obiectivele și prioritățile pe termen mediu (2010-2015) și lung ale înzestrării cu echipamente și armamente a Armatei României.

Strategia de înzestrare a Armatei României are ca fundament Strategia de securitate națională a României, Strategia de transformare a Armatei României și Directiva de planificare a apărării. Strategia de înzestrare stabilește resursele necesare care trebuie alocate pentru înzestrare în perioada 2010-2015, sursele/mecanismele de finanțare, principiile și prioritățile privind înzestrarea forțelor armate. În finalul strategiei sunt evidențiate direcțiile de acțiune împărțite pe două mari categorii: pentru realizarea capacităților de luptă și pentru realizarea capacităților de studii de luptă. Documentul face referire și la problemele specifice Statului Major General, la cel al Forțelor Terestre, Forțelor Aeriene și Forțelor Navale.

Un al doilea document luat în discuție imediat după aprobarea Strategiei de înzestrare a fost „**Planul de înzestrare a Armatei României pe termen scurt și mediu 2010-2015**”, care vizează înzestrarea capacităților militare, solicitate prin obiectivele forței asumate de Armata României față de NATO și Uniunea Europeană pentru apărarea colectivă, managementul crizelor și îndeplinirea responsabilităților încredințate Armatei în context național, în timp de pace și în situații de război.

Planul constituie baza pentru elaborarea programelor anuale pentru efectuarea achizițiilor publice în perioada 2010-2015, la nivelul Ministerului Apărării Naționale. În acest document sunt detaliate programele categoriilor de forțe, astfel: la Forțele Terestre sunt 26 de programe, din care 2 au caracter strategic, la Forțele Aeriene sunt 19 programe, din care 2 au caracter strategic, la Forțele Navale sunt 23 de programe, din care 2 au caracter strategic. Pentru sprijin logistic sunt 23 de programe, cărora li se adaugă programul major „Informații pentru apărare”.

În condițiile în care adoptarea unui astfel de document implică și asumarea de către Guvern a responsabilităților de finanțare, iar bugetul Ministerului Apărării Naționale, la capitolul înzestrare și dotare, este foarte mic, determinând imposibilitatea susținerii financiare a programelor incluse în plan, membrii Consiliului au fost de acord ca discutarea acestei probleme să fie amânată, urmând a fi reanalizată după ce va fi însușită de către Guvern.

Pentru **facilitarea achizițiilor de bunuri și servicii necesare trupelor române aflate în teatrele de operații**, Consiliul a hotărât **avizarea Proiectului de Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea „Circumstanțelor privind derularea achizițiilor de produse, lucrări și servicii prin agenția NATO pentru Aprovizionare și Mentenanță”**. Astfel, Hotărârea Guvernului va permite aplicarea legislației naționale în ceea ce privește particularitățile utilizării facilităților oferite de către Agenție, numai în beneficiul forțelor naționale participante în misiuni în afara teritoriului național. Totodată, hotărârea de guvern creează cadrul juridic necesar pentru acoperirea situațiilor de urgență care pot să apară pe timpul îndeplinirii misiunilor navelor și aeronavelor circumscrise prevederilor articolului 11 din Ordonanța de Urgență a Guvernului 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică.

O altă hotărâre adoptată de Consiliu a fost aceea de a aviza proiectul de hotărâre a Guvernului privind **achiziția sistemului integrat de arme SHORAD-VSHORAD**, prevăzut în cadrul parteneriatului româno-francez. Sistemul SHORAD-VSHORAD are rolul de a asigura și îndeplini obligațiile asumate de România, în calitate de membru NATO, în cadrul obiectivului capacități de protecție în mediu ostil a forțelor aeriene dislocabile. *Această hotărâre nu a putut fi pusă în aplicare, tocmai din cauza constrângerilor financiare menționate anterior.*

Proiectul de buget al Ministerului Apărării Naționale pe anul 2009, întocmit la nivelul ministerului, a vizat obținerea de alocații bugetare reprezentând 2,13% din PIB (11,67 miliarde lei), sumă care ar fi asigurat atât derularea integrală a tuturor activităților planificate, cât și inițierea celor patru programe de înzestrare de importanță strategică finanțabile prin OUG nr.111/2006. **Se avea în vedere și respectarea recomandării NATO de a se aloca cel puțin 2% din PIB pentru apărare.**

Bugetul aprobat inițial Ministerului Apărării Naționale a fost la nivelul de **1,4% din PIB** (7,652 miliarde lei), reprezentând circa **65,6% din necesarul planificat**.

În cursul anului însă, alocările bugetare inițiale au suferit o serie de modificări ca urmare a rectificărilor bugetare succesive, având repercusiuni negative asupra nivelului de instruire a trupelor, iar investițiile de capital planificate au fost realizate parțial, în sensul derulării exclusive a achizițiilor de strictă necesitate, aferente îndeplinirii Obiectivelor Forței.

În context, sunt de menționat imposibilitatea angajării la nivelul planificat a unor investiții prioritare și înregistrarea de restanțe pentru plățile cu termen scadent în 2009, acestea urmând a fi onorate din bugetul anului 2010.

Pentru o cât mai bună informare a membrilor Consiliului, referitor la dotările existente și la nevoia de modernizare a echipamentelor din înzestrarea Armatei României, la 21 mai 2009 a avut loc o ședință a Consiliului Suprem de Apărare a Țării special pe această tematică. Cu acest prilej a fost relevat faptul că **misiunile în străinătate, dar și în țară, ale Armatei Române se execută în condițiile în care 85% din echipamentele aflate în înzestrare au durată de serviciu expirată**. Membriilor Consiliului le-a fost prezentată, în detaliu, situația privind înzestrarea Armatei României pe categorii de forțe: Terestre, Aeriene și Navale, concluzia fiind că, în prezent, armata are posibilități reduse din punct de vedere al capacității de apărare a teritoriului național și în ceea ce privește capacitatea de a răspunde la misiunile încredințate de NATO, UE sau ONU. În acest context, s-a subliniat faptul că avem obligația de a depune toate eforturile pentru a răspunde propriilor angajamente, cu atât mai mult cu cât ne situăm la frontiera de sud-est a Europei și, mai mult decât atât, suntem în apropierea unor conflicte înghețate.

Un aspect financiar important de cunoscut îl reprezintă **contribuțiile la organizațiile și organisme internaționale, care în anul 2009 au avut o valoare totală de circa 36 milioane Euro**.

În cadrul acestora se disting ca importanță și volum cele aferente statutului de membru NATO (35,19 milioane Euro), respectiv UE (0,69 milioane Euro). O contribuție însemnată este destinată participării la Inițiativa SAC – Capabilitatea de transport aerian strategic, pentru componenta de investiții care se finalizează în anul 2010. De asemenea, pentru Programul AGS (Supravegherea Terestră a Alianței) contribuția României este estimată la 25 milioane Euro (plătibilă în 8 rate anuale, iar pentru Programul NAEW&C (Flota AWACS) contribuția este de cca. 3,5 milioane Euro, plata urmând a fi făcută în prima parte a anului 2010.

Totodată, reprezentarea Ministerului Apărării Naționale în cadrul NATO, UE, precum și în cadrul altor organisme internaționale presupune susținerea personalului aflat în misiune permanentă în străinătate (216 militari și civili în anul 2009, din totalul posturilor de 261 militari și civili), cheltuielile aferente fiind în valoare de cca. 13 milioane Euro anual.

CAPITOLUL V

Pregătirea economiei și rezervei de mobilizare pentru apărare

În anul 2009, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a analizat și a aprobat două documente importante referitoare la pregătirea economiei și rezervei de mobilizare pentru apărare, respectiv: „**Planul verificării stadiului pregătirii populației și economiei pentru apărare prin exerciții și antrenamente de mobilizare, în perioada 01.01 - 31.12.2010**” și proiectul „**Planului de mobilizare a economiei naționale pentru apărare, valabil în perioada 2009-2012**”.

În plus, conform prevederilor Programului de activitate al CSAȚ pentru anul 2009, membrilor Consiliului le-a fost diseminat **Raportul privind concluziile rezultate în urma verificării stadiului pregătirii economiei și teritoriului pentru apărare prin exerciții de mobilizare în anul 2008.**

Planul de mobilizare a economiei naționale pentru apărare, valabil în perioada 2009 – 2012 stabilește obligațiile ministerelor de resort pentru asigurarea cererilor de produse și servicii necesare instituțiilor publice cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale în situații de criză, la mobilizare și război.

Prin Planul de mobilizare menționat mai sus se vor asigura, în general, majoritatea produselor și serviciilor necesare armatei în situații de criză, la mobilizare și război. Totuși, ca urmare a reorganizării, restructurării și desființării unor operatori economici de producție cu specific militar se întâmpină greutatea la asigurarea unor categorii de mijloace de comunicații și informatică (stații radio), de muniții (lovituri de artilerie, cartușe reactive de semnalizare, grenade de mână multifuncționale, rachete de artilerie antiaerene etc.), precum și la asigurarea unor mijloace de geniu (complete de protecție, plase de mascare etc.).

Rezervele de mobilizare au fost determinate de unitățile militare în conformitate cu prevederile statelor de organizare și ale Catalogului de înzestrare al Armatei României aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. S/1396/2008 pentru aprobarea nomenclatorului și nivelurilor cantitative maxime și intangibile de constituire a rezervelor proprii, ale Ministerului Apărării Naționale, precum și a structurii acestora pe produse.

Sunt înregistrate deficite mari la unele categorii de muniție (lovituri de artilerie, muniție specifică de marină și aviație), tehnică și materiale de geniu, tehnică și materiale CBRN. O mare parte din aceste deficite vor fi completate la punerea în aplicare a Planului de mobilizare a economiei naționale pentru apărare sau a planurilor de rechiziții județene. Rezervele de mobilizare sunt păstrate în depozite care asigură, în general, condițiile de păstrare și depozitare.

Verificările întreprinse de Ministerul Apărării Naționale au relevat faptul că, în condițiile fondurilor insuficiente asigurate pentru achiziționarea și mentenanța tehnicii și materialelor constituite/păstrate în rezervele de mobilizare, unele mijloace și materiale prezintă un grad avansat de uzură fizică și morală, care pot influența capacitatea operațională a unor unități militare. De asemenea, ca urmare a restructurării, redimensionării, desființării unor unități militare, în unele depozite există mari cantități de materiale excedentare care îngreunează activitatea de depozitare, manipulare și conservare.

CAPITOLUL VI

Protecția informațiilor clasificate naționale, NATO și UE, precum și a celor care fac obiectul acordurilor internaționale

În cursul anului 2009, membrii Consiliului Suprem de Apărare a Țării au fost informați privind **situația sistemului național de protecție a informațiilor clasificate**, enunțându-se, de asemenea, o serie de **propuneri în vederea eliminării disfuncțiilor și vulnerabilităților remanente pe această dimensiune a securității naționale**. Astfel, pe de o parte, *s-a apreciat că s-au înregistrat progrese importante în planul dezvoltării expertizei structurilor de securitate, organizării compartimentelor speciale, implementării programelor de prevenire a scurgerii de informații clasificate, precum și pe linia avizării/revalidării accesului persoanelor fizice la informații secrete de stat*. Pe de altă parte, Consiliul a dispus ca *Serviciul Român de Informații - în calitate de autoritate desemnată de securitate în domeniul protecției informațiilor clasificate naționale, NATO și UE - să intensifice activitățile de sprijin și îndrumare a autorităților centrale, companiilor și societăților naționale, a altor persoane juridice de drept public sau privat deținătoare de informații secrete de stat*.

Alte analize efectuate la nivelul Ministerului Apărării Naționale relevă faptul că, *și în acest domeniu, se impune revizuirea cadrului normativ național, în sensul realinierii acestuia cu reglementările NATO și UE în vigoare, ca urmare a modificării sau abrogării unor acte normative emise de organisme Alianței care au stat la baza elaborării legislației naționale privind protecția informațiilor clasificate*. De asemenea, s-a constatat necesitatea **simplificării procedurilor și optimizării fluxului documentelor în scopul creșterii gradului de operativitate în îndeplinirea responsabilităților, având în vedere faptul că Ministerul Apărării Naționale este principalul gestionar al informațiilor NATO clasificate**.

În cursul anului 2009, inspecțiile de securitate ale Oficiului de Securitate NATO (NOS) au vizat, pe de o parte, evaluarea măsurilor de securitate implementate de țara noastră pentru protejarea informațiilor NATO ATOMAL, iar pe de altă parte, măsurile concrete implementate la nivelul Registrului Central ATOMAL, organizat și acreditat în cadrul ORNISS. **În urma acestor inspecții, România a primit acces la informațiile NATO ATOMAL, considerate a reprezenta cea mai sensibilă categorie de informații clasificate NATO**. Astfel, decizia NOS precizează că „Oficiul de Securitate NATO a inspectat sistemul de Registre ATOMAL al beneficiarilor și confirmă că aceștia au capacitatea și mijloacele de a proteja informațiile ATOMAL în conformitate cu reglementările și acordurile NATO.”

Rezultatul inspecțiilor internaționale confirmă eforturile depuse de ORNISS pentru menținerea unor standarde ridicate de performanță în ceea ce privește dinamica Sistemului Național de Protecție a Informațiilor Clasificate, eforturi materializate și ca efect al sprijinului și implicării CSAT.

O altă componentă a activității Consiliului în acest domeniu vizează **aprobarea desfășurării negocierilor și a semnării acordurilor privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate (inclusiv din domeniul apărării) cu state membre ale NATO și UE, precum și cu alte state**. În același timp, așa cum am precizat și în capitolul IV, CSAȚ și-a exercitat atribuțiile de avizare asupra unui

proiect de lege pentru ratificarea acordurilor de securitate internaționale cuprinzând prevederi în materie, respectiv între Guvernul României și cel al Letoniei. *Întregul proces al negocierii acordurilor bilaterale a fost și este de natură să asigure reflectarea în conținutul acordurilor încheiate a tuturor principiilor și standardelor ce stau la baza organizării și funcționării sistemului național de protecție a informațiilor clasificate.*

CSAȚ a aprobat inițierea sau desfășurarea de negocieri pentru încheierea de către Guvernul României a unor acorduri privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate cu **Guvernul Republicii Coreea, Guvernul Republicii Cehe și Guvernul Republicii Federale Germania.**

De asemenea, s-a aprobat negocierea de acorduri între Ministerul Apărării Naționale, pe de o parte, și **Ministerul Apărării din Armenia, Ministerul Apărării din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Ministerul Apărării din Regatul Țărilor de Jos,** pe de altă parte, referitoare la protecția informațiilor clasificate schimbate din domeniul apărării.

CAPITOLUL VII

Managementul situațiilor de criză

În conformitate cu prevederile unor hotărâri CSAȚ datând din anii anteriori, în anul 2009 a fost elaborată și transmisă, trimestrial, către Consiliu, **Informarea privind modul de aplicare a „Planului comun de intervenție a unităților Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Administrației și Internelor pentru limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor pe teritoriul național”.**

Consiliul a fost astfel informat că, în conformitate cu prevederile din „Planul comun de intervenție a unităților Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Administrației și Internelor, pentru limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor pe teritoriul național”, în vederea pregătirii forțelor și mijloacelor stabilite să acționeze și a îmbunătățirii concepției de intervenție, în anul 2009, s-au desfășurat activități în care au fost angrenate unități din compunerea celor două instituții în 25 județe și municipiul București.

Tematica acestor forme de pregătire a vizat cu preponderență *verificarea fluxului informațional-decizional, cooperarea interinstituțională precum și acțiuni de limitare a efectelor unor situații de urgență generate de producerea unui accident nuclear/radiologic, poluare în zona de coastă, căutare-salvare în zona de litoral, cutremure, alunecări de teren, incendii, explozii și accidente pe căile de comunicații.* Acțiunile s-au desfășurat în diverse medii și au fost concepute astfel încât să asigure atingerea obiectivelor activităților de instruire în zonele de litoral, aeroporturi, cazărmi, localități urbane sau rurale, ocoale silvice, platforme industriale, depozite sau căi de transport rutier.

Analizele realizate de Ministerul Apărării Naționale, supuse atenției membrilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării, arată că **alocarea de resurse umane, materiale și financiare pentru intervenții în situații de urgență**

afectează în mod direct capacitatea operațională a unităților și marilor unități militare și, în consecință, pot conduce la neîndeplinirea misiunilor de bază ale Armatei. Forțele și mijloacele Ministerului Apărării Naționale destinate executării intervențiilor de căutare-salvare, precum și cele care sunt solicitate să participe la efectuarea de evacuări medicale nu dispun de dotările necesare pentru îndeplinirea în condiții optime a unor astfel de sarcini, astfel că executarea acestor tipuri de intervenții pot prezenta riscuri majore determinate de posibilitatea ca starea de sănătate a persoanelor rănite, accidentate sau bolnave să se agraveze pe timpul efectuării transportului către unitățile medicale.

Un alt subiect supus de urgență atenției Consiliului Suprem de Apărare a Țării în cursul anului 2009 a fost acela al **limitării răspândirii infecției cu virusul gripal A/H1N1 în rândul populației.**

Totuși, având în vedere gravitatea și implicațiile infectării cu virusul A/H1N1, Consiliul Suprem de Apărare a Țării a analizat, în cadrul unei ședințe extraordinare, **situația gripei A/H1N1, scenariile diferite de evoluție a pandemiei, precum și măsurile care se impun a fi luate în continuare de către Guvern.**

Membrii Consiliului au fost informați cu privire la măsurile luate de Ministerul Sănătății în vederea limitării răspândirii infecțiilor cu A/H1N1, relevându-se faptul că, din punct de vedere medical, situația din România este sub control, fapt dovedit de identificarea rapidă a focarelor, limitarea acestora și supravegherea efectuată de rețelele de epidemiologie și boli infecțioase.

În condițiile celor prezentate în cadrul ședinței, Consiliul a luat decizia **suplimentării fondurilor pentru achiziția de echipamente, medicamente, mijloace de protecție și vaccinuri.** De asemenea, s-au analizat implicațiile circulației persoanelor la frontiera cu Ucraina, Republica Moldova și Bulgaria, unde se înregistrau focare extinse de gripă A/H1N1 și forme mai severe de boală, și s-au discutat o serie de *măsuri pentru o mai bună comunicare între instituțiile responsabile, precum și pentru o mai bună informare a opiniei publice.*

CAPITOLUL VIII

Numirea în funcție și avansarea în grad, participarea la examenul pentru acordarea gradului de general, precum și unele aspecte privind protecția socială a militarilor

Pe parcursul anului 2009, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și-a îndeplinit atribuțiile legale în domeniu. Astfel, a avizat șase numiri în funcțiile prevăzute în statele de organizare cu grad de general-locotenent, vice-amiral, similare și superioare acestora, a emis cinci hotărâri privind participarea la examenul pentru acordarea gradului de general a unor colonei, precum și 39 hotărâri pentru aprobarea propunerilor de acordare a gradelor de general (similare) sau înaintarea în gradul următor a unor generali (similari).

ANUL 2010 - PERSPECTIVE STRATEGICE

În anul 2009, am fost martorii procesului rapid de formare a unei noi lumi, o lume marcată de incertitudini și de nedeterminare. Dincolo de instabilitatea acestei lumi, transformarea pe care o percepem are și numeroase elemente pozitive. Cea mai mare parte a populației planetei beneficiază de conducerea politică pe care ea însăși și-au ales-o. Revoluțiile din domeniul științei, tehnologiei, transporturilor și comunicațiilor au dus la îmbunătățirea standardelor de viață. O clasă de mijloc din ce în ce mai puternică dă naștere unor oportunități majore, iar marile puteri coexistă pașnic.

Sistemul internațional actual este caracterizat, ca o constantă cu acțiune permanentă, de procesul de globalizare, marcat de accelerarea și intensificarea fluxurilor economice și financiare, a celor informaționale, precum și de amplificarea legăturilor politice între regiuni care nu se află în proximitate geografică. Aceste tendințe au un caracter neutru, aducând după sine, din perspectiva statelor, atât provocări, cât și oportunități. Această caracteristică determină, ca o provocare continuă pentru state, gestionarea globalizării, implicând o cooperare mai strânsă pe plan internațional sau regional. Niciun stat nu are capacitatea de a gestiona singur procesele asociate globalizării. Statele continuă să fie cei mai importanți actori ai sistemului internațional. În același timp, actori non-statali continuă să se consolideze în condițiile răspândirii inovațiilor tehnologice, extinderii fluxurilor informaționale la nivel global și reformării sistemului financiar internațional. În condițiile în care recenta criză economică și financiară a evidențiat deficitul acut de resurse, este vizibil un efort sporit de utilizare a instrumentelor de soft power și a celor multilaterale, atât în context ONU, cât și în context NATO și în parteneriatele cu UE și cu aliații SUA din alte regiuni. În actuala etapă, sistemul este caracterizat într-o măsură mai mare decât înainte de riscuri și amenințări de tip neconvențional (terorism, proliferare, schimbări climatice, traficuri ilegale, migrații, pandemii etc.), fără ca riscurile și amenințările convenționale să fi dispărut, așa cum a arătat războiul din Georgia din august 2008. **În acest sens, este necesar un efort permanent și susținut de monitorizare atentă și de acțiune din partea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, în vederea limitării sau eliminării potențialelor efecte disruptive ale acestor amenințări asupra cetățenilor României.**

Începutul anului 2010 va fi marcat de redactarea unei noi **Strategii de Apărare Națională a României**, strategie care va trebui să răspundă următoarelor exigențe generice:

- să aibă ca punct de plecare aspectul național, care să fie completat de cel internațional, cu precizarea principalelor elemente identitare (istorice și geostrategice, de statut și apartenență), a valorilor (perene) și intereselor ei (actuale/conjuncturale);
- să identifice aspectele-cheie ale mediului de securitate (actuale sau de perspectivă) relevante din punct de vedere al identității, valorilor și intereselor României;
- să stabilească o strategie realistă și aplicabilă, aptă să faciliteze un consens și o percepție transpartizane asupra unor obiective comune și a principalelor priorități de acțiune, a resurselor de angajat în acest sens, precum și cu privire la echilibrele și responsabilitățile majore, pe domenii de realizare a securității naționale.

Consiliul Suprem de Apărare a Țării, în virtutea prerogativelor legale, va trebui să analizeze această Strategie, prerogativă a Președintelui României, și să propună promovarea sa către Parlamentul României.

Deși majoritatea amenințărilor la adresa păcii și stabilității sunt de natură regională, într-o lume din ce în ce mai interconectată, conflictele care odinioară nu ar fi depășit stadiul de dispute locale pot avea în prezent un impact global. În acest context, problema guvernării a devenit o dilemă centrală a securității naționale. Regiunile lumii instabile și neguvernate, statele eșuate, prezintă amenințări pentru statele învecinate și pot crea contextul pentru probleme mai largi precum terorismul, migrația ilegală sau accentuarea sărăciei.

Existența și posibila activare a unor conflicte prelungite în proximitatea geografică a NATO sau a UE, cum este cel din Transnistria reprezintă un risc la adresa securității naționale. Alte riscuri își au originea în Orientul Mijlociu Extins, întinzându-se până în sud-vestul Asiei, care rămâne regiunea lumii unde conflictele religioase sau teritoriale, societățile oprimate, regimurile fragile și intolerante și combinațiile mortale de tehnologie și teroare mocnesc, având chiar capacitatea de a schimba fața secolului al XXI-lea. Aici putem afla răspuns la întrebări precum aceea dacă vectorii de distrugere în masă ar putea afecta populații mari; dacă rezervele de gaze naturale și petrol din Caucaz și Asia Centrală vor deveni surse viabile de energie; dacă terorismul catastrofic poate fi prevenit; dacă statele de la granița Federației Ruse pot deveni democrații sigure și stabile; dacă marile religii ale lumii pot coexista în pace.

O serie de tendințe semnificative, interconectate, vor continua să afecteze securitatea aliaților: conflictele dintre sunniți și șiiți și violența islamismului extremist; tensiunile dintre Israel și Palestina; starea precară din Irak, odată cu retragerea forțelor SUA și ale coaliției; eforturile Iranului de a-și impune influența regională și de a dezvolta armament nuclear, precum și insurgențele susținute din Afganistan și Pakistan, care oferă un adăpost de dezvoltare a terorismului.

Prin urmare, și în anul 2010, Consiliul Suprem de Apărare a Țării va fi informat privind evoluțiile din Pakistan, Orientul Mijlociu, și în general din zonele în care se află dislocate trupe și personal român în misiuni internaționale.

În sensul celor de mai sus, se impune analiza, în decursul anului 2010, a unor teme stabilite în Programul de activitate al Consiliului, precum:

- Continuarea participării la misiuni conduse de către ONU, NATO, UE, OSCE și de către coalițiile internaționale de luptă împotriva terorismului;
- Participarea la operațiuni ale ONU de menținere a păcii în contextul reformei sistemului de securitate internațional;
- Situația de securitate din teatrele de operații unde România participă cu trupe și perspective de evoluție a acesteia;
- Participarea României la abordarea adaptivă în etape a proiectului SUA de apărare antirachetă în Europa;
- Analiza implicațiilor Tratatului de la Lisabona asupra Politicii de Securitate și Apărare Comună;
- Evoluții în plan internațional privind conceptul „responsabilității de a proteja” și impactul asupra politicii externe naționale;

- Evoluția riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale a României în noul context strategic generat de conflictele înghețate și în derulare din zona extinsă a Mării Negre;
- Riscurile de natură teroristă la adresa securității naționale generate de evoluția situației operative interne pe profil antiterorist;
- Analiza evoluțiilor din Europa de Sud-Est și impactul acestora asupra relațiilor și cooperării dintre România și statele din regiune în domeniul afacerilor interne;
- Schimbările climatice și alte provocări globale și impactul acestora asupra securității naționale;
- Evaluarea situației din Afganistan din perspectiva implementării Planului politico-militar strategic cuprinzător;
- Scenarii de evoluție pe termen mediu în Asia Centrală;
- Amenințări la adresa stabilității regionale generate de situația din Balcanii de Vest.

Alte tematici care se impune cu prioritate să fie discutate în 2010 țin de existența fondurilor pentru asigurarea resurselor și infrastructurii indispensabile activităților de asigurare a securității naționale, precum:

- Riscuri și amenințări la adresa securității naționale, generate de eventuala menținere a stării de subfinanțare acută a Ministerului Apărării Naționale;
- Raportul privind stadiul derulării programelor de înzestrare de importanță strategică;
- Planul de înzestrare a Armatei României în perioada 2011-2016;
- Strategia privind industria de apărare;
- Analiza stadiului realizării programelor multianuale de achiziții publice privind înzestrarea cu armament, tehnică și alte echipamente pentru fiecare armă (Poliția Română, Jandarmeria Română, Poliția de Frontieră, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență) precum și a altor programe aflate în negociere sau în derulare;
- Raportul privind afectarea gravă a sustenabilității bugetelor publice prin amplificarea infracțiunilor financiare.

De asemenea, în consens cu obligațiile sale constituționale, cu imperativele democrației și cerințele securității, Consiliul Suprem de Apărare a Țării va veghea permanent la îndeplinirea obiectivelor strategice și la modul de punere în practică a strategiilor sectoriale de către instituțiile din cadrul sistemului securității naționale.

**CONSILIER DE STAT,
SECRETARUL CONSILIULUI
SUPREM DE APĂRARE A ȚĂRII,
General-locotenent**

ION OPRÎȘOR